

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af foranstaltninger, der kan afhjælpe de økonomiske og sociale problemer, der er opstået som følge af regeringens økonomiske politik [af Anker Jørgensen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXIV) findes i tillæg A. sp. 2575, fremsættelsen i tidenden sp. 3479).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om sociale foranstaltninger og om et lønmodtagertilskud [af Morten Lange m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXXV) findes i tillæg A. sp. 2571, fremsættelsen i tidenden sp. 3481).

Forslagene sættes til forhandling.

Formanden: Jeg skal fastsætte en taletid på indtil en halv time for hvert parti i ordførerrækken.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen): De forslag til folketingsbeslutning, som socialdemokratiet og socialistisk folkeparti har fremsat, begrundes med, at de to partier er uenige i regeringens vurdering af den økonomiske situation og den økonomiske politik. De hævder, at der er grundlag og behov for en reduktion af det kasseoverskud, der er forudsat på finanslovsforslaget, og at der specielt for visse indkomstgrupper er behov for lempelser af beskattningen. Regeringen har allerede erklæret, at den er indstillet på at medvirke til at fjerne skævheder i indkomstforholdene, som måtte blive en følge af kildeskattens gennemførelse, og der vil blive fremsat forslag vedrørende de sociale pensioner med dette for øje. Regeringen er derimod ikke enig i, at den økonomiske situation tillader en lettelse af den økonomiske politik.

Regeringen har i den forløbne tid gentagne gange fremlagt sin vurdering af den økonomiske situation og dermed af baggrunden for den førte politik, og arbejdet i

21 mands udvalget har på ingen måde fremskaffet grundlag for en ændring af denne vurdering. Det står fast, at det forløbne år har vist en vækst i produktion og beskæftigelse, som man skal adskillige år tilbage i tiden for at finde sidestykke til. Selv om der ved opsvingets begyndelse fandtes uudnyttede kapacitetsreserver i vor økonomi, har væksttempoet været så stærkt, at vi ved slutningen af 1969 var i en situation med et uønsket pres i økonomien med risiko for, at det kunne blive vanskeligt at udnytte de foreliggende eksportmuligheder fuldt ud.

Sammen med den stærke stigning i produktion og beskæftigelse er der sket en betydelig indkomstfremgang over en bred front, sådan at de samlede pengeindkomster er øget med en 11-12 pct. Stort set alle indkomster har fået fuld del i denne fremgang. Lønmodtagerne har fået det i kraft af både en kraftig stigning i pengelønnen og af den betydelige beskæftigelsesfremgang. De selvstændige erhvervsdrivende har fået det i kraft af stigende afsætning både til eksport og på hjemmemarkedet. Da prisstigningerne som helhed har været forholdsvis moderate, har også opgangen i befolkningens samlede realindkomst med 6-7 pct. været usædvanlig stærk.

Den betydelige indkomstfremgang, som alle befolkningsgrupper har fået del i, har afsat sig i en stærkt forøget efterspørgsel på næsten alle områder. Ikke mindst har forøgelsen af det private forbrug og stigningen i boligbyggeriet været så stærk, at det tåler sammenligning med en hvilken som helst periode inden for den sidste snes år.

Ligeledes har erhvervslivets bedrede indtjeningsvilkår afsat sig i en forøgelse af investeringerne, der er en nødvendig forudsætning for at opretholde konkurrenceevnen og dermed beskæftigelsen på længere sigt. Sammen med denne stærke udvidelse af den private efterspørgsel til forbrug og investering er også befolkningens forsyning med kollektive goder blevet betydelig udvidet både på det statslige og det kommunale plan.

Bagsiden af medaljen har været den kraftige importstigning, som er resultatet af opgang i produktion og efterspørgsel på hjemmemarkedet. Væksten i importen er gået ud over, hvad man måtte forvente,